

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 15 grudnia 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação do Porto – Portugalia) – Alberto José Vieira de Azevedo i in./CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Garantia Automóvel

(Sprawa C-558/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowanie obowiązku ubezpieczenia tej odpowiedzialności — Dyrektywa 2000/26/WE — Artykuł 4 ust. 5 — Zakład ubezpieczeń — Przedstawiciel wyznaczony do rozpatrywania i zaspokajania roszczeń — Wystarczające uprawnienia do reprezentacji — Bierna legitymacja procesowa)

(2017/C 046/08)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal da Relação do Porto

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Alberto José Vieira de Azevedo, Maria da Conceição Ferreira da Silva, Carlos Manuel Ferreira Alves, Rui Dinis Ferreira Alves, Vítor José Ferreira Alves

Strona pozwana: CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Garantia Automóvel

przy udziale: Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Acidentes de Trabalho

Sentencja

Artykuł 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/26/WE z dnia 16 maja 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych, zmieniającej dyrektywy Rady 73/239/EWG i 88/357/EWG (czwartej dyrektywy w sprawie ubezpieczeń komunikacyjnych), zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/14/WE z dnia 11 maja 2005 r., należy interpretować w ten sposób, iż nie nakłada on na państwa członkowskie obowiązku ustanowienia, że przedstawiciel wyznaczony, zgodnie z tym artykułem, do rozpatrywania i zaspokajania roszczeń powypadkowych może sam zostać pozwany, zamiast reprezentowanego przez niego zakładu ubezpieczeń, przed sądem krajowym rozpatrującym powództwo odszkodowawcze wytoczone przez stronę poszkodowaną objętą zakresem stosowania określonym w art. 1 dyrektywy 2000/26 zmienionej dyrektywą 2005/14.

⁽¹⁾ Dz.U. C 16 z 18.1.2016.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 grudnia 2016 r. – SV Capital OÜ/Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB), Komisja Europejska

(Sprawa C-577/15 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Wniosek o wszczęcie postępowania wyjaśniającego w sprawie estońskiego i fińskiego organu nadzoru — Decyzja Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) — Decyzja komisji odwoławczej europejskich urzędów nadzoru — Rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 — Artykuły 17 i 60 — Komisja odwoławcza — Termin do wniesienia skargi — Usprawiedliwiony błąd]

(2017/C 046/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: SV Capital OÜ (przedstawiciel: M. Greinoman, vandeadvokaat)

Druga strona postępowania: Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) (przedstawiciele: J. Overett Somnier i Z. J. Giotaki, pełnomocnicy, wspierani przez F. Tuytschaevera, advocaat), Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Mölls i K. P. Wojcik, pełnomocnicy)